

Predragi rojak, rojakinja!

Lepo pozdravljen! V postu Ti želim posredovati nekaj duhovnih misli o Jezusovi komunikaciji z Marijo. Vsi želimo potencirati komunikacijo. Bolj se trudimo, bolj se zavedamo, da nismo vedno uspešni. Popolni vzor komunikacije najdemo le v odnosu Božjih oseb, to je v razmerju Svete Trojice. Bog pa je storil prvi korak z vstopom Besede v človeško družino, ko je Očetova Vsevednost, ali Beseda, meso postala. Vsemogočni je postal moj brat. On mi je vzor v vsem, tudi v tem kako je treba sprejeti sestro smrt. Pomlad življenja je minila, a bila je krasna, doba zrelosti je končana, vendar koliko dobrega se je sejalo. Prišla je ura, ko je treba spustiti vesla in zapeti zahvalno pesem. Kajti vse, kar se začne, se konča. Umreti pomeni dovršitev samega sebe. Prepustiti se božjim rokam, kar je najvišja osvoboditev. Ker pa nismo nehali grešiti je Kristus nekega petka šel na križ, ki je spomin na tisti petek.

Loretski nadškof je na papeževih postnih duhovnih vajah ves teden zelo preprosto razlagal sv. Pismo. Vendar, ko sem prisluhnila njegovi zaključni oddaji na radiu Vatikan, me je presenetil s svojo razlago tistih evangelistovih besed, *ko je prišla Jezusova ura*, je bila navzoča Marija.

Takole je komentiral Jezusove besede, ki jih je izrekel svoji Materi na svatbi v Kani Galilejski¹: "V evangelijih je večkrat govor o Jezusovi uri, če je Betlehem prvi žarek, ki močno razsvetljuje Božje obličje, nam vse njegovo življenje razodeva Boga. V njegovem življenju pa je nek trenutek, ki povzema vse trenutke, in ta trenutek označujejo z imenom *Jezusova ura*. Pri tem je treba poudariti, da po Janezovem evangeliju, Jezus govori o svoji uri najprej svoji Materi. Ko se Marija z vso svojo materinsko tankočutnostjo ponižno približa Jezusu in mu reče: *Sin nimajo več vina*. Jezus reče svoji materi: *Žena moja ura še ni prišla*. Jezus hoče povedati Mariji: Glej mati naredil bom čudež, toda to bo znamenje nekega drugega čudeža, ki opozarja na mojo uro. Resnični čudež, resnična spremenitev vode v vino bom izvršil v tisti uri. Ti mati, ki imaš dojemljivo srce, usmeri tvoj pogled v tisto smer, v smer moje ure. In ko je prišla tista ura je Marijino srce bilo pripravljeno, voljno, odprto. Kaj se je zgodilo v tisti uri?

V Janezovem evangeliju imamo namig, ki je v resnici bleščeči žarek, ki razodeva ves smisel Jezusovega trpljenja. V trinajstem poglavju, v uvodu v pripoved o trpljenju, evangelist pravi, Jezus, ker je vzljubil svoje, ki so bili na svetu, je tem izkazal ljubezen do skrajnega znamenja. Janez na ta način povzema vse Jezusovo življenje, uresničevanje ljubezni, toda dodaja, *izkazal jim je ljubezen* do skrajnega znamenja, do izpolnitve, do tega, preko česar ni mogoče iti. In kaj je tisto preko česar ni mogoče iti? To je Jezusova smrt. Njegova zadnja beseda povzema vse njegovo življenje in pomeni, ljubil sem do konca. To je, razodel sem skrivnost Božje ljubezni. Povedal sem ljudem, kdo je Bog. To je obličje Boga.

Morda si ga tudi ti poslušal, ali si celo sam prišel do globljega razumevanja navidez Jezusovih trdih besed Mariji. Meni je vzbudil željo razmišljati globlje o "veseli novici" in izboljšati komuniciranje evangelija mojim učencem. Jezus se je zavedal, kako lahko komunicira s svojo deviško Materjo. Komuniciraj z drugimi, kakor si želiš, da bi drugi komunicirali s Teboj. Je ni le ljubil, ampak ji je dal vedeti, da jo ljubi. Ji prepozna njeno enkratno ujemanje s svojim božjim načrtom.

Za prihodnjič ti obljubim nov pogovor o komunikaciji. Zelo bi bila vesela tvojega odmeva na duhovnost te spletne stran,

na naslov: rezkahmp@volja.net

ali: <http://www.drustvo-svs.si>

Prisrčno: s Rezke Krajnik

¹ Besede Loretskega nadškofa Angela na radiu Vatikanu ob letošnjih duhovnih vajah papeža Janeza Pavla II. in sodelavcev.